

NIEZNANIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.

sg G nieznania (1). ◇ A nieznani(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w. s.v. znać.

To, że się nie wie o kimś nie albo wie się niewiele; ignoratio Modrz; abolita notitia, nulla notitia Cn
(2) : Różne mieszkanie/ przychodzi w nieznanie. *BierEz O3.*

nieznanie kogo (1): Ponieważ tedy pychą/ tak wiele złego z sobą przynosi/ a nawięcej się rodzi
y roście z nieznania łamego łebie [*ignorazione nostri*]: przeto każdy [...] niech się co nayspilniey o to
łtára/ aby/ iako on Pythius Apollo rofkazał/ Samego Siebie Znał. *ModrzBaz 56v.*

Cf NIEZNAJOMOŚĆ, [NIEZNAMOŚĆ], ZNANIE

JB